

Η ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ

Δι' εὐχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰη-
σοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἀμήν.

Μετανοίας γ' (3).

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βα-
σιλεῖ ἡμῶν Θεῷ. ⁽¹⁾

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ
τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ,
Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Προοιμακὸς Ψαλμὸς ΡΓ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον. Κύριε ὁ Θεὸς
μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω ἀνα-
βαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

⁽¹⁾ Κατὰ τὴν περίοδον τοῦ Πάσχα, μέχρι καὶ τῆς Ἀποδόσεως, ἀντὶ τοῦ
Δεῦτε Προσκυνήσωμεν, ψάλλεται τὸ Χριστὸς ἀνάστη γ' (3).

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέροβρον· ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ περυγῶν ἀνέμων.

Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς Σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς Σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουνσιν ὄρη καὶ καταβαίνουνσιν πεδία εἰς τὸν τόπον ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀνὰ μέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει, ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῶων αὐτοῦ, ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων Σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.

Τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ, καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι· τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρώσιν αὐτοῖς.

Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἐσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα Σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς Σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς Σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον· δόντος Σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν.

Ἄνοιξαντός Σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ Σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.

Ἄντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά Σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν, ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου· ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα Σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα, Δόξα Σοι ὁ Θεός γ' (3), ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, Δόξα Σοι.

Ἀναγινώσκεται τὸ ἐνδιάτακτον Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, καὶ μετὰ ἀρχόμεθα τοῦ Κυρίου, ἐκέκραξα, κατὰ τὸν τυχόντα ἦχον τῆς Ἑβδομάδος ἢ τῆς Ἑορτῆς.

Ψαλμὸς ΡΜ' (140).

Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς Σέ, εἰσάκουσόν μου, εἰσάκουσόν μου, Κύριε· Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς Σέ, εἰσάκουσόν μου· πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς Σέ· εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν Σου· ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου, θυσία ἑσπερινή· εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

Θοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου, καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χεῖλη μου.

Μὴ ἐκκλίνης τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἀμαρτίαις.

Σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν, καὶ οὐ μὴ συνδυάσω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν.

Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει, καὶ ἐλέγξει με· ἔλαιον δὲ ἀμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω τὴν κεφαλὴν μου.

Ὅτι ἔτι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς εὐδοκίαις αὐτῶν· κατεπόθησαν ἐχόμενα πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν.

Ἀκούσονται τὰ ρήματά μου, ὅτι ἠδύνθησαν· ὡσεὶ πάχος γῆς ἐρρόαγη ἐπὶ τῆς γῆς, διεσκορπίσθη τὰ ὀστᾶ αὐτῶν παρὰ τὸν ἄδην.

Ὅτι πρὸς Σέ, Κύριε, Κύριε, οἱ ὀφθαλμοί μου· ἐπὶ Σοὶ ἤλπισα, μὴ ἀντανέλης τὴν ψυχὴν μου.

Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος ἧς συνεστήσαντό μοι, καὶ ἀπὸ σκανδάλων τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν.

Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρω αὐτῶν οἱ ἁμαρτωλοί, κατὰ μόνας εἰμὶ ἐγώ, ἕως ἂν παρέλθω.

Ψαλμὸς PMA' (141).

Φωνῆ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῆ μου πρὸς Κύριον ἐδεήθην.

Ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου· τὴν θλιψίν μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγελῶ.

Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου, καὶ Σὺ ἔγνωσ τὰς τρίβους μου.

Ἐν ὁδῷ ταύτῃ ἧ ἔπορευόμην, ἔκρυσαν παγίδα μοι.

Κατενόουν εἰς τὰ δεξιά, καὶ ἐπέβλεπον, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με.

Ἀπώλετο φυγὴ ἀπ' ἐμοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὴν ψυχὴν μου.

Ἐκέκραξα πρὸς Σέ, Κύριε· εἶπα· Σὺ εἶ ἡ ἐλπίς μου, μερίς μου εἶ ἐν γῆ ζώντων.

Πρόσχες πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι ἐταπεινώθην σφόδρα.

Ῥῦσαί με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με, ὅτι ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.

Εἰς στίχους ι' (10).

Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, τοῦ ἔξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί Σου.

Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὗ ἀνταποδῶς μοι.

Ψαλμὸς ΡΚΘ' (129).

Εἰς στίχους η' (8).

Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά Σοι, Κύριε· Κύριε, εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Γενηθῆτω τὰ ᾠτά Σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Εἰς στίχους στ' (6).

Στιχηρὰ ἐκ τῆς Παρακλητικῆς ἢ τοῦ Μηναιίου. Εἰ δὲ μὴ, τὰ κατωτέρω Προσόμοια γ' (3) ἐκ τῶν Τροπαρίων τῆς ἑορτῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, δευτεροῦντες αὐτά.

Στίχος: Ἐὰν ἀνομίᾳς παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ Σοὶ ὁ ἰλασμός ἐστιν. (Ψαλμ. ΡΚΘ' 3-4)

Ἦχος πλ. β'. Ὁλην ἀποθέμενοι.

Βουλὴν προαιώνιον ἀποκαλύπτων σοι, Κόρη, Γαβριὴλ ἐφέστηκε, σὲ κατασπαζόμενος καὶ φθεγγόμενος· Χαίρε γῆ ἄσπορε, χαίρε βάτε ἄφλεκτε, χαίρε βάθος δυσθεώρητον, χαίρε ἢ γέφυρα, πρὸς τοὺς οὐρανοὺς ἢ μετάγουσα, καὶ κλίμαξ ἢ μετάρσιος, ἦν ὁ Ἰακώβ ἐθεάσατο· χαίρε θεία στάμνε τοῦ Μάννα, χαίρε λύσις τῆς ἀράς, χαίρε Ἀδάμ ἢ ἀνάκλησις, μετὰ σοῦ ὁ Κύριος.

Στίχος: Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός Σου ὑπέμεινά Σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον Σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον. (Ψαλμὸς ΡΚΘ' 5-6)

Βουλὴν προαιώνιον....

Στίχος: Ἀπὸ φυλακῆς προΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς προΐας, ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον. (Ψαλμὸς ΡΚΘ' 6)

Φαίνη μοι ὡς ἄνθρωπος, φησὶν ἡ ἄφθορος Κόρη, πρὸς τὸν Ἀρχιστράτηγον, καὶ πῶς φθέγγη ῥήματα ὑπὲρ ἄνθρωπον· μετ' ἐμοῦ, ἔφης γάρ, τὸν Θεὸν ἔσσεσθαι, καὶ σκηνώσει ἐν τῇ μήτρᾳ μου, καὶ πῶς γενήσομαι, λέγε μοι, χωρίον εὐρύχωρον, καὶ τόπος ἀγιάσματος, τοῦ τοῖς Χερουβεὶμ ἐπιβαίνοντος; Μὴ με δελεάσης ἀπάτη· οὐ γὰρ ἔγνων ἡδονήν· γάμου ὑπάρχω ἀμύητος, πῶς οὖν παῖδα τέξομαι;

Στίχος: Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος καὶ πολλὴ παρ' Αὐτῷ λύτρωσις· καὶ Αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ. (Ψαλμὸς ΡΚΘ' 7-8)

Φαίνη μοι ὡς ἄνθρωπος....

Στίχος: Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε Αὐτὸν πάντες οἱ λαοί. (Ψαλμὸς ΡΙΣΤ' 1)

Θεὸς ὅπου βούλεται, νικᾶται φύσεως τάξις, φησὶν ὁ Ἀσώματος, καὶ τὰ ὑπὲρ ἄνθρωπον διαπράττεται. Τοῖς ἐμοῖς πίστευε ἀληθέσι ῥήμασι, Παναγία ὑπεράμωμε. Ἡ δὲ ἐβόησε· Γένοιτό μοι νῦν ὡς τὸ ῥημά σου· καὶ τέξομαι τὸν ἄσαρκον, σάρκα ἐξ ἐμοῦ δανεισάμενον, ὅπως ἀναγάγῃ τὸν ἄνθρωπον, ὡς μόνος δυνατός, εἰς τὸ ἀρχαῖον ἀξίωμα διὰ τῆς συγκράσεως.

Στίχος: Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος Αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα. (Ψαλμὸς ΡΙΣΤ' 2)

Θεὸς ὅπου βούλεται....

*Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.*

ᾠχος β'. Θεοφάνους.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον ἀποκαλύπτεται σήμερον, καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ Υἱὸς ἀνθρώπου γίνεται, ἵνα τοῦ χείρονος μεταλαβὼν μεταδῶ μοι τοῦ βελτίονος. Ἐψεύσθη πάλαι Ἀδάμ, καὶ Θεὸς ἐπιθυμήσας οὐ γέγονεν ἄνθρωπος γίνεται Θεός, ἵνα Θεὸν τὸν Ἀδὰμ ἀπεργάσῃται. Εὐφραινέσθω ἡ κτίσις, χορευέτω ἡ φύσις, ὅτι Ἀρχάγγελος Παρθένῳ μετὰ δέους παρίσταται, καὶ τὸ Χαῖρε κομίζει, τῆς λύπης ἀντίθετον. Ὁ διὰ σπλάγχνα ἐλέους ἐνανθρωπήσας, Θεὸς ἡμῶν, δόξα Σοι.

Ἐπιλύχνιος Εὐχαριστία.⁽¹⁾

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης ἀθανάτου Πατρός, Οὐρανίου, Ἁγίου, Μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἑσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. Ἄξιόν Σε ἐν πᾶσι καιροῖς ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· Διὸ ὁ κόσμος Σε δοξάζει.

Τὰ καθ' ἡμέραν Προκείμενα.

Τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας, ᾠχος πλ. δ'.

Ἴδου δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ δοῦλοι Κυρίου. (δίς) (Ψαλμ. ΡΛΓ' 1)

⁽¹⁾ *Ποίημα Ἀθηνογένους Μάρτυρος ἢ κατ' ἄλλους Βασιλείου τοῦ Μεγάλου.*

Στίχος: Οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν. (Ψαλμ. ΡΑΓ' 1, ΡΛΔ' 2)

Ἴδου δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον...

Τῇ Δευτέρᾳ ἐσπέρας, Ἦχος δ'.

Κύριος εἰσακούσεταιί μου ἐν τῷ κεκραγένοι με πρὸς αὐτόν. (δίς) (Ψαλμ. Δ' 4)

Στίχος: Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου. (Ψαλμ. Δ' 2)

Κύριος εἰσακούσεταιί μου...

Τῇ Τρίτῃ ἐσπέρας, Ἦχος α'.

Τὸ ἔλεός Σου, Κύριε, καταδιώξει με πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου. (δίς) (Ψαλμ. ΚΒ' 6)

Στίχος: Κύριος ποιμαίνει με, καὶ οὐδέν με ὑστερήσει. (Ψαλμ. ΚΒ' 1)

Τὸ ἔλεός Σου, Κύριε, καταδιώξει με...

Τῇ Τετάρτῃ ἐσπέρας, Ἦχος πλ. α'.

Ὁ Θεός, ἐν τῷ ὀνόματι Σου σῶσόν με, καὶ ἐν τῇ δυνάμει Σου κρινεῖς με. (δίς) (Ψαλμ. ΝΓ' 3)

Στίχος: Ὁ Θεός, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου. (Ψαλμ. ΝΓ' 4)

Ὁ Θεός, ἐν τῷ ὀνόματι Σου σῶσόν με...

Τῇ Πέμπτῃ ἐσπέρας, Ἦχος πλ. β'.

Ἡ βοήθειά μου παρὰ Κυρίου, τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. (δίς) (Ψαλμ. ΡΚ' 2)

Στίχος: Ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη, ὅθεν ἦξει ἡ βοήθειά μου. (Ψαλμ. ΡΚ' 1)

Ἦ βοήθειά μου παρὰ Κυρίου...

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας, Ἦχος βαρύς.

Ὁ Θεός, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, τὸ ἔλεός Σου προφθάσει με. (δίς) (Ψαλμ. ΝΗ' 10-11)

Στίχος: Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, ὁ Θεός. (Ψαλμ. ΝΗ' 1)

Ὁ Θεός, ἀντιλήπτωρ μου εἶ...

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, Ἦχος πλ. β'.

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο.

Στίχος: Ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο.

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...

Στίχος: Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἣτις οὐ σαλευθήσεται. (Ψαλμ. 4B' 1)

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...

Μετὰ τὸ προκείμενον, λέγει ὁ προεστὼς τὴν παροῦσαν εὐχήν, καὶ αὐτοῦ ἀπόντος, ἡμεῖς.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρα ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξα-σμένον τὸ ὄνομά Σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός Σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ Σέ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά Σου. Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά Σου. Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν

με τοῖς δικαιώμασί Σου. Κύριε, τὸ ἔλεός Σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν Σου μὴ παρίδῃς. Σοὶ πρέπει αἶνος, Σοὶ πρέπει ὕμνος, Σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὅταν ψάλλωνται Ἀπόστιχα ἐκ τοῦ Μηναίου ἢ τῆς Παρακλητικῆς ἄνευ ἰδίων στίχων, λέγομεν τοὺς κάτωθι:

Στίχος: Πρὸς Σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ. Ἴδού, ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν, ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς, οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἕως οὗ οἰκτειρήσαι ἡμᾶς. ***(Ψαλμὸς PKB' 1-2)***

Στίχος: Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως, ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν. Τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθηνούσι, καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις. ***(Ψαλμὸς PKB' 3-4)***

Δόξα... Καὶ νῦν... Κατὰ τὴν Τυπικὴν διάταξιν.

Εἰ δὲ μὴ, ψάλλομεν τὰ κάτωθι Ἀπόστιχα Προσόμοια ἐκ τῶν Τροπαρίων τῶν Αἰνῶν τῆς ἑορτῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῶν οὐρανίων ἀψίδων ὁ Γαβριὴλ καταπτᾶς, εἰς Ναζαρετ ἐπέστη πρὸς Παρθένον Μαρίαν, βοῶν αὐτῇ τό, Χαῖρε· συλλήψη Υἱὸν τοῦ Ἀδάμ ἀρχαιότερον, τὸν ποιητὴν τῶν ἀπάντων καὶ λυτρωτὴν τῶν βοῶντων σοι τό, Χαῖρε Ἁγνή.

Στίχος: Ἄκουσον, θύγατερ, καὶ ἴδε καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρὸς σου· καὶ ἐπιθυμήσει ὁ Βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου. **(Ψαλμὸς ΜΔ' 11-12)**

Ὁ Γαβριήλ τῇ Παρθένω τὸ Εὐαγγέλιον ἐξ οὐρανοῦ κομίσας ἀνεβόα τό, Χαίρε· συλλήψη ἐν γαστρὶ σου τὸν σοὶ χωρητὸν καὶ τοῖς πᾶσιν ἀχώρητον· καὶ κυοφόρος ὄφθησῃ τοῦ ἐκ Πατρὸς πρὸ Ἐωσφόρου ἀνατείλαντος.

Στίχος: Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ. **(Ψαλμὸς ΜΔ' 13)**

Ὁ συναΐδιος Λόγος τοῦ προανάρχου Πατρὸς, μὴ χωρισθεὶς τῶν ἄνω, νῦν ἐπέστη τοῖς κάτω, δι' ἄκραν εὐσπλαγχνίαν οἶκτον λαβὼν τοῦ καθ' ἡμᾶς ὀλισθήματος, καὶ τοῦ Ἀδάμ τὴν πτωχείαν ἀναλαβὼν, ἐμορφώθη τὸ ἀλλότριον.

Στίχος: Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν Σοι καὶ ψαλλάτωσάν Σοι. **(Ψαλμὸς ΞΕ' 4)**

Ὁ ἐκ Πατρὸς αἰδίως καὶ ἐκ Μητρὸς χρονικῶς, φανερωθεὶς τῷ κόσμῳ, Ὑπερούσιος Λόγος, μορφὴν δούλου λαμβάνει καὶ γίνεται σάρξ, μὴ ἐκστάς τῆς Θεότητος· καὶ τὸν Ἀδάμ ἀναπλάττει ἐν τῇ γαστρὶ τῆς ἀσπόρουσ συλλαβούσης Αὐτόν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἦχος β'. Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριὴλ τῇ Κεχαριτωμένῃ σήμερον· Χαίρε, ἀνύμφευτε Κόρη καὶ ἀπειρόγαμε· μὴ καταπλαγῆς τῇ ξένῃ μου μορφῇ, μηδὲ δειλιάσης, Ἀρχάγγελός εἰμι· ὄφεις ἐξηπάτησεν Εὐάν ποτέ, νῦν εὐαγγελίζομαί σοι τὴν χαράν, καὶ μενεῖς ἄφθορος, καὶ τέξῃ τὸν Κύριον Ἄχραντε.

Νῦν ἀπολύεις τὸν δούλόν Σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά Σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν Σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ Σου Ἰσραήλ. (Λουκ. Β' 29-32)

Εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ ἀναγινώσκεται τὸ ἐνδιάτακτον Θεοτοκίριον τοῦ Ἁγίου Νικοδήμου κατὰ τὸν τυχόντα ἥχον τῆς Ἑβδομάδος ἢ ἡ Παράκλησις τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου κατὰ τὸν Δεκαπενταῦγουστον. Εἶ δε μή,

ΤΡΙΣΑΓΙΟΝ (βλέπε σελ. 69).

Ἄγιος ὁ Θεός... **γ' (3).** Δόξα... Καὶ νῦν... Παναγία Τριάς... Κύριε, ἐλέησον **γ' (3).** Δόξα... Καὶ νῦν... Πάτερ ἡμῶν... Δι' εὐχῶν...

Εἶτα ψάλλομεν τὰ ἀνάλογα Ἀπολυτίκια, τὸ Ἀναστάσιμον τῆς Κυριακῆς ἢ τῆς Δεσποτικῆς ἢ τῆς Θεομητορικῆς Ἑορτῆς ἢ τοῦ Ἁγίου τῆς ἡμέρας ἢ τὸ ἀρμόζον ἐκ τῶν εἰς ἀωνύμους Ἁγίους, σελ. 179-192. Δόξα, τὸ αὐτὸ Ἀπολυτίκιον ἢ ἕτερον προβλεπόμενον. Καὶ νῦν, τὸ ἀντίστοιχον εἰς τὸν ἥχον τοῦ Ἀπολυτικίου Θεοτοκίου ἢ Σταυροθεοτοκίου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον γ' (3), ἐν ὀνόματι Κυρίου, (Πάτερ Ἅγιε), εὐλόγησον. **Καὶ Ἀπόλυσις.**

Δι' εὐχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ΤΕΛΟΣ

ΤΗΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΣ ΤΟΥ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ

Ἐὰν παρίσταται Ἱερεύς, ἢ Ἀπόλυσις γίνεται οὕτω:

Ὁ Ἱερεύς: Σοφία. **Ὁ Ἀναγνώστης:** Εὐλόγησον. **Ὁ Ἱερεύς:** Ὁ ὢν Εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. **Ὁ Ἀναγνώστης:** Ἀμήν. **Ὁ Ἱερεύς:** Στερεώσαί, Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὴν ἁγίαν καὶ ἄμωμον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, εἰς τὴν Ἁγίαν Ἐκκλησίαν ταύτην καὶ εἰς πᾶσαν Ἐκκλησίαν καὶ εἰς τὸν κόσμον σου ἅπαντα εἰς αἰῶνας αἰώνων. **Ὁ Ἀναγνώστης:** Ἀμήν. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς. Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεῖμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν. Δόξα... Καὶ νῦν... **Κύριε, ἐλέησον γ' (3),** ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, Πάτερ. **(Εἰς Ἀρχιερέα:** Δέσποτα Ἅγιε, εὐλόγησον), **καὶ οὗτος ποιεῖ τὴν Ἀπόλυσιν.**

*Κατὰ τὴν περίοδον τῆς ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ,
εἰς τὸ ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ, ἀντὶ τῶν ἀνωτέρω
Ἀπολυτικίων, ψάλλονται τὰ κάτωθι:*

Ἦχος πλ. α'.

Θεοτόκε Παρθένε, Χαίρε κεχαριτωμένη Μαρία, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, εὐλογημένη, σὺ ἐν γυναιξί, καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου, ὅτι Σωτῆρα ἔτεκες τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πάντων ἡμῶν μνήσθητι, ἵνα ῥυσθῶμεν τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν· σοὶ γὰρ ἐδόθη χάρις πρεσβεύειν ὑπὲρ ἡμῶν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἴκετεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν, Ἅγιοι Ἀπόστολοι καὶ Ἅγιοι Πάντες, ἵνα ῥυσθῶμεν κινδύνων καὶ θλίψεων· ὑμᾶς γὰρ θερμοὺς προστάτας πρὸς τὸν Σωτῆρα κεκτήμεθα.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Θεοτοκίον.

Ἐπὶ τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν καταφεύγομεν, Θεοτόκε· τὰς ἡμῶν ἱκεσίας μὴ παρίδῃς ἐν περιστάσει, ἀλλ' ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, μόνη Ἄγνη, μόνη εὐλογημένη.

Κύριε, ἐλέησον, μ' (40). Ποιοῦμεν τρεῖς μετανοίας.

Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου, πνεῦμα ἀργίας, περιεργείας, φιλαρχίας καὶ ἀργολογίας μὴ μοι δῶς.

Πνεῦμα δὲ ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης, χάρισαί μοι τῷ σῷ δούλῳ.

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὄραν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι εὐλογητὸς εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δι' εὐχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τὸ Ὅραμα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου (Ἀποκ. Δ' 1 - Ε' 14). Ἀπεικονίζεται συμβολικῶς ἡ Ἁγία Τριάς, ὁ Θεὸς Πατὴρ καθήμενος ἐπὶ Θρόνου, τὸ Ἐσφαγμένον Ἀρνίον, ὁ Χριστὸς, καὶ αἱ Ἑπτὰ Λυχνίαι, τὸ Ἅγιον Πνεῦμα. Τοιχογραφία τραπέζης Μονῆς Διονυσίου Ἁγίου Ὁρους.